

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-5Sa/81/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913213190
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Turčík
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2023:7913213190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach, sudcom JUDr. Radovanom Turčíkom, v právnej veci žalobcu: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom v L., T. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Evou Hencovskou, advokátkou, Bajzova 2, Košice, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, 812 67 Bratislava, v konaní o správnej žalobe na preskúmanie písomného potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov (Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru) č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e písomné potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov dňa 03.07.2013 postupom podľa ust. § 126 písm. b), § 39 ods. 2, § 43 ods. 1 písm. b) a § 43 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vydal potvrdenie č. TV2/BOZP/OSB/2013/232, o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona - uplynutím dočasnej štátnej služby, u žalobcu vo funkcii štátneho zamestnanca: samostatný radca, v odbore štátnej služby: 2.24 Ochrana utajovaných skutočností, organizačného odboru: útvar riaditeľa - úsek krízového manažmentu, ochrany, utajovaných skutočností, PO a BOZP. Ako deň skončenia štátnozamestnaneckého pomeru bol určený 31.marec 2005. V písomnom potvrdení bol žalobca súčasne v zmysle § 53 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe zaviazaný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s vykonávaním štátnej služby. Z odôvodnenia uvedeného písomného potvrdenia vyplýva, že toto bolo vydané v zmysle zákona o štátnej službe, z dôvodu uplynutia dočasnej štátnej služby, ktorá trvala do 31.03.2005 v nadväznosti na nevykonanie kvalifikačnej skúšky, ktorá sa konala 11.02.2005 a objektívnej nemožnosti zaradenia do stálej štátnej služby. Na základe vyššie uvedeného štátnozamestnanecký pomer skončil zo zákona v zmysle ust. § 43 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe.

2. Na písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013 reagoval žalobca podaním zo dňa 22.08.2013, označeným ako návrh na neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Uvedený návrh žalobca adresoval Okresnému súdu Trebišov a tomuto bol doručený dňa 30.08.2013. Vo svojom návrhu žalobca poukázal na skutočnosť, že písomné potvrdenie má charakter rozhodnutia, avšak nie je v ňom poučenie o možnosti odvolať sa, čím žalobca využíva možnosti domáhať sa ochrany svojich práv cestou súdu. V ďalšom obsahu svojho návrhu žalobca dôvodil, že sa nielenže sa nemôže stotožniť s postupom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, ale poukazuje tiež na to, že zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny

Trebišov došlo k ignorácii právoplatných rozhodnutí, ktoré riešili jeho štátnozamestnanecký pomer. Žalobca súčasne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. 6S/18/2009-213 zo dňa 17.06.2010 v spojení s Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k 4Sžo 16/2010 zo dňa 31.08.2010, kde Najvyšší súd Slovenskej republiky v jeho odôvodnení (str. 5, 2. odsek) výslovne uviedol, že žalobca dňa 11.02.2005 preukázal vykonanie skúšky. Žalobca je preto toho názoru, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov v rozpore s vynesenými a právoplatnými rozsudkami tvrdí, že štátnu skúšku nevykonal a preto s ním ukončil štátnozamestnanecký pomer. Žalobca navrhol pripojiť súdny spis vedený na Okresnom súde v Trebišove č. k. 9 C 208/2010, kde sa nachádzajú rozsudky Krajského súdu v Košiciach a ako aj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa mienky žalobcu jeho štátnozamestnanecký pomer trval až do dovŕšenia veku 65, kedy došlo k ukončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu v zmysle ust. § 43 písm. e/ zákona o štátnej službe. Na základe uvedenej argumentácie žalobca navrhol súdu vyniesť rozsudok v znení: Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 03.07.2013 vydané Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov pod č. TV2/BOPZ/OSB/2013/232 je neplatné. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

3. O návrhu žalobcu na neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru začal konať Okresný súd Trebišov, pričom konaniu pridelil spisovú značku 13 Cpr/2/2013.

4. K návrhu žalobcu zaujal dňa 27.09.2013 stanovisko Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov a v ňom uviedol, že žalobca sa ním domáha vyslovenia neplatnosti písomného potvrdenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. TV2/BOZP/OSB/2013/232. Toto písomné potvrdenie bolo žalobcovi vydané v zmysle ust. § 43 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe platného v čase rozhodných skutočností týkajúcich sa žalobcu. Písomné potvrdenie nemá podľa názoru Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov charakter žiadneho rozhodnutia, ktoré by zakladalo skončenie, resp. neskončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, ale je len potvrdením obdobia vykonávania štátnej služby. Štátnozamestnanecký pomer žalobcu skončil ex lege uplynutím dočasnej štátnej služby žalobcu dňom 31.03.2005 v zmysle ust. § 43 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe. Žalobca sa v minulosti domáhal vyslovenia neplatnosti skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru, avšak predmetné správne konanie bolo právoplatne ukončené Rozhodnutím č. k. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013, ktoré vydalo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, kde z predmetného rozhodnutia (výslovne v odôvodnení rozhodnutia na strane 4, ods. 4) jednoznačne vyplýva, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu skončil uplynutím dočasnej štátnej služby a to dňa 31.03.2005. S poukazom na vyššie uvedené považuje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov žalobu žalobcu za neodôvodnenú a navrhuje konanie v predmetnej veci v plnom rozsahu zastaviť, resp. žalobu zamietnuť.

5. V podaní datovanom ku dňu 23.10.2019 žalobca vyjadril presvedčenie, že je daný dôvod, aby sa súd v rámci súdneho konania vysporiadal s otázkou platnosti, resp. neplatnosti písomného potvrdenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 03.07.2013 a následne vyslovil, že jeho štátnozamestnanecký pomer zanikol ku dňu 18.05.2011. Žalobca uviedol stručný chronologicky prehľad rozhodnutí správneho orgánu a to až po napadnuté písomné potvrdenie zo dňa 03.07.2013 z dôvodu, že tento prehľad považuje za relevantný aj z toho hľadiska, že ide o opakujúcu sa situáciu, nakoľko už v roku 2005 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov vydal rozhodnutie, na ktoré nadväzovalo písomné potvrdenie zo dňa 23.03.2005. Toto písomné potvrdenie bolo v rámci správneho súdnictva zrušené, pričom správne súdy uzatvorili aj otázku týkajúcu sa dôvodov, pre ktoré s ním Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov skončil štátnozamestnanecký pomer a konštatovali, že neboli dané dôvody na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Žalobca preto zastáva názor, že súd by sa v tomto konaní nemal odchýliť od právnych názorov vyšších súdnych autorít. Žalobca spresňuje, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov rozhodnutím bez označenia dátumu a čísla s ním ukončil štátnozamestnanecký pomer ku dňu 11.02.2005 z dôvodu nevykonania kvalifikačnej skúšky v zmysle uznesenia kvalifikačnej komisie. Dňa 16.02.2005 žalobca správne orgánu zaslal svoj nesúhlas s uvedeným rozhodnutím, pričom uviedol, že toto skončenie štátnozamestnaneckého pomeru považuje za neplatné. Následne správny orgán pod č. OsU-R 2005/001952 vydal písomné potvrdenie, v ktorom uviedol rovnaké dôvody skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru. Voči tomuto potvrdeniu žalobca dňa 22.02.2005 podal odvolanie, kde namietal procesné ako aj hmotnoprávne nedostatky, predovšetkým neexistenciu dôvodu na ukončenie štátnozamestnaneckého pomeru, nakoľko skúšku riadne vykonal, o čom disponoval aj písomným potvrdením v podobe zápisnice. Odvolací orgán následne rozhodol o podanom opravnom prostriedku, pričom rozhodnutím pod č. 3906/2005-

GR napadnuté rozhodnutie pod č. OsÚ-R/2005/003463 zo dňa 23.03.2005 zrušil. Proti rozhodnutiu vedúceho služobného úradu Ústredia PSVR zo dňa 25.07.2005 bol podaný protest prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave. Prokurátor vytkol správne orgánu predovšetkým to, že sa nevysporiadal s existenciou dvoch rozdielnych zápisníc, z ktorých jedna svedčila o vykonaní kvalifikačnej skúšky a druhá naopak nie. Pretože vedúci služobného úradu Ústredia PSVR protestu prokurátora nevyhovela, predložil ho na rozhodnutie nadriadenému orgánu. Ministerka MPSVaR SR v odvolacom konaní protestu prokurátora vyhovel a vec vrátila na nové konanie. Vedúci služobného úradu Ústredia PSVR dňa 10.04.2006 podal voči rozhodnutiu ministerky rozklad, ktorému však nebolo vyhovené. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia, poradná odvolacia komisia Ústredia PSVR sa dňa 21.12.2010 zhodla na tom, že o žalobcovom odvolaní doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté a preto dňa 24.01.2011 vedúci služobného úradu Ústredia PSVR rozhodol o zrušení rozhodnutia správneho orgánu zo dňa 23.03.2005 a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Následne preto správny orgán vydal rozhodnutie pod č. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013, ktorým zrušil rozhodnutie vedúceho služobného úradu UPSVR zo dňa 11.02.2005 a v nadväznosti na toto rozhodnutie vydal opäť písomné potvrdenie zo dňa 03.07.2013 pod č. TV2/BOZP/OSB/2013/232, v ktorom vyslovil, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu sa končí uplynutím dočasnej štátnej služby podľa ust. § 43 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe. Žalobca ďalej uvádza, že v dôsledku vyššie uvedených rozhodnutí správneho orgánu sa dňa 28.04.2005 obrátil so žalobou na Okresný súd Trebišov a domáhal sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu, pričom žiadal, aby súd písomné potvrdenie zo dňa 31.03.2005 pod č. OsÚ-R/2005/003492 vyhlásil za neplatné. Konanie prebiehalo najskôr na Okresnom súde v Trebišove pod sp. zn. 9C/81/2005, následne na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6S/18/2009 a napokon na Najvyššom súde SR. Okresný súd v Trebišove rozsudkom zo dňa 27.11.2006 určil, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu trvá a zamietol jeho žalobu v časti určenia o tom, že písomné potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov zo dňa 31.03.2005 je neplatné. Voči rozsudku Okresného súdu Trebišov podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 02.10.2008 zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku, že štátnozamestnanecký pomer trvá a vec vrátil na opätovné konanie s tým, že ide o správnu žalobu, ktorou sa okresný súd nemôže zaoberať. Preto okresný súd vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť a vec postúpil krajskému súdu. Krajský súd však konanie uznesením zo dňa 14.01.2010 zastavil. Toto uznesenie zrušil Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 17.03.2010 pod sp. zn. 5Sžo/75/2010 a vec vrátil na nové konanie nakoľko ustálil, že napadnuté potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru je svojím obsahom rozhodnutie o právach a právom chránených záujmoch žalobcu a vec vrátil krajskému súdu, aby sa ňou opätovne zaoberal. Krajský súd tak viazaný právnym názorom NS SR vec opätovne prejednal, pričom dospel k záveru, že žalobou napadnuté písomné potvrdenie zo dňa 31.03.2005 pod č. OsÚ-R/2005/003492 je neplatné a preto ho zrušil a vec vrátil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov na ďalšie konanie. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach bolo potvrdené aj rozsudkom NS SR zo dňa 31.08.2010 pod sp. zn. 4Sžo/16/2010, pričom NS SR uviedol, že dočasná štátna služba skončila úspešným zložením skúšky, na základe ktorej mohol vzniknúť nárok na vymenovanie do stálej štátnej služby. Napriek tomu správny orgán v rozpore s právnym názorom NS SR, vydal rozhodnutie pod č. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013 a následne písomné potvrdenie zo dňa 03.07.2013 pod č. TV2/BOPZ/OSB/2013/232. Pri rozhodovaní o neplatnosti napadnutého písomného potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov zo dňa 03.07.2013 žalobca navrhol, aby súd vychádzal z právneho názoru vyššie uvedeného rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 4Sžo/16/2010, z ktorého je možné jednoznačne vyvodit', že a) písomné potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov má charakter rozhodnutia, b) že úspešne absolvoval kvalifikačnú skúšku a preto c) mu vznikol nárok na pridelenie do stálej štátnej služby a z tohto dôvodu sa nemohol jeho (žalobcov) štátnozamestnanecký pomer skončiť uplynutím dočasnej štátnej služby. Pretože písomné potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov má znaky a charakter rozhodnutia, je súd oprávnený rozhodnúť o jeho neplatnosti. Pokiaľ sa podľa žalobcu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov odvoláva na rozhodnutie správneho orgánu zo dňa 23.04.2013, ktoré písomnému potvrdeniu predchádzalo, toto rozhodnutie vo výroku iba zrušilo rozhodnutie vedúceho služobného úradu UPSVR zo dňa 11.02.2005, pričom v jeho odôvodnení sa správny orgán odklonil od vyššie spomenutého právneho názoru Krajského súdu v Košiciach ako aj NS SR. Podľa mienky žalobcu, v zmysle ust. § 193 CSP nie je pre súd odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu záväzné, preto nemôže byť pre súd smerodajný ani výsledok konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/55/2014 a NS SR pod sp. zn. 5Sžo/29/2016. Ak súd napriek tomu bude považovať za dôležité vysporiadať sa aj s dôvodmi rozhodnutia správneho orgánu zo dňa 23.04.2013, ktorého otázka platnosti, resp. neplatnosti nebola v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/55/2014 a Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 5Sžo/29/2016 s konečnou

platnosťou vyriešená, nakoľko sa sudy meritom veci vôbec nezaoberali, žalobca navrhuje postup v zmysle ust. § 194 CSP, kedy predmetné ustanovenie oprávňuje súd, aby si utvoril vlastný prejudiciálny zaver o otázkach, ktoré síce nespádajú do jeho právomoci, ale môžu mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa žalobcu je preto dôležité podotknúť, že súd nemôže vychádzať zo skutočností, že v dôsledku zastavenia konania na správnom súde došlo k potvrdeniu zákonnosti a platnosti skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru. Rozhodnutím správneho orgánu zo dňa 23.04.2013 došlo k zrušeniu rozhodnutia vedúceho služobného úradu UPSVR zo dňa 11.02.2005, pričom odôvodnenie tohto rozhodnutia nie je pre súd záväzná. Podľa žalobcu je logické, že po zrušení predmetného rozhodnutia mal správny orgán vydať rozhodnutie o skončení jeho štátnozamestnaneckého pomeru v súlade s právoplatnými rozhodnutiami súdov, čím by mu bola daná zákonná možnosť využiť v prípade nesúhlasu s jeho výrokom zákonný opravný prostriedok. K uvedenému však nedošlo, žiadne rozhodnutie správny orgán nevydal, vydal opätovne iba potvrdenie správneho orgánu zo dňa 03.07.2013, ktoré je v rozpore s hore uvedenými rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu SR. To podľa mienky žalobcu zakladá dôvod na určenie neplatnosti potvrdenia správneho orgánu zo dňa 03.07.2013. Žalobca súčasne považuje za relevantné, aby súd rozhodol a vo výroku svojho rozsudku uviedol, že jeho štátnozamestnanecký pomer trval až do 18.05.2011, kedy mu vznikol nárok na starobný dôchodok. Výrok rozhodnutia súdu o časovom ohraničení trvania štátnozamestnaneckého pomeru má význam pre posúdenie ďalších nárokov vyplývajúcich z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, predovšetkým na konanie o určenie nároku na náhradu mzdy, ktoré je toho času vedené na OS Trebišov pod sp. zn. 9C/208/2010. Žalobca preto na základe všetkých vyššie uvedených skutočností navrhol, aby súd vydal rozsudok nasledovného znenia: Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 03.07.2013 vydané Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov pod č. TV2/BOPZ/OSB/2013/232 je neplatné. Štátnozamestnanecký pomer žalobcu k Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov trval do 18.05.2011. Žalobca si taktiež uplatnil právo na náhradu trov konania.

6. Na uvedenú argumentáciu žalobcu reagoval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov listom zo dňa 12.11.2019, kde uviedol, že s ňou nesúhlasí, považuje žalobu žalobcu za nedôvodnú a navrhuje konanie v predmetnej veci v planom rozsahu zastaviť, resp. žalobu zamietnuť. Zároveň vyslovil nesúhlas s názorom žalobcu, že nepostupoval v súlade s právoplatnými rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach (spis. zn. 6S/18/2009-213) v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR (spis. zn. 4Sžo/16/2010), v zmysle ktorých bolo zrušené písomné potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 31.03.2005 č. OsÚ-R/2005/003492 a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov vo veci ďalej konal a doplnil konanie, zaoberal sa legitimitou existujúcich dvoch zápisníc aj vo vzťahu k prejavu vôle členov skúšobnej komisie. Výsledok doplneného konania postúpil spolu s odvolaním žalobcu proti rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru ku dňu 11.02.2005 doručené Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov dňa 23.02.2005 odvolaciemu orgánu - Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny. Následne Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny vydalo Rozhodnutie č. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013. V prípade, ak súd konanie v predmetnej veci v plnom rozsahu nezastaví, resp. žalobu nezamietne, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov upozorňuje, že rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (spis. zn. 6S/18/2009-213) v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR (spis. zn. 4Sžo/16/2010) vychádzali z iných skutkových a právnych skutočností. V zmysle doplneného konania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov a v zmysle zákona o štátnej službe v znení účinnom v čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru medzi žalobcom a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov (§ 39 ods.1, ods. 2, § 43 ods. 1 písm. b) sa štátnozamestnanecký pomer zo zákona skončí dňom uplynutia dočasnej štátnej služby. Z dôvodu, že štátnozamestnanecký pomer skončil zo zákona, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov nebol oprávnený vydať rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru. V danom prípade vedúci úradu vydal písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona (§ 43 ods. 3 zákona o štátnej službe účinného v čase rozhodných skutočností). Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov podotkol, že v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku platí, že ak súd vyššej inštancie (odvolací alebo dovolací súd) zruší rozhodnutie súdu nižšej inštancie, tak právny názor, ktorý uvedie vo svojom zrušovacom rozhodnutí, je pre sudy nižšej inštancie záväzný. V konaní Okresného súdu Trebišov, spis. zn. 13Cpr/2/2013 do dnešného dňa nebolo rozhodnuté ani odvolacím a ani dovolacím súdom, ktorého právnym názorom by bol v zmysle platnej právnej úpravy Okresný súd Trebišov viazaný. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov dal do pozornosti, že súd nižšej inštancie nie je viazaný právnym názorom súdu vyššej inštancie, ktorý sa vyjadril vo vzťahu k pôvodne zistenému skutkovému stavu veci, ale je naopak povinnosťou súdu nižšej inštancie, aby samostatne posúdil novo zistený skutkový

stav veci (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR, spis. zn. 26 Cdo 896/2003). Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov taktiež zastáva názor, že súd by sa mal vysporiadať so zmenou žaloby, ktorú žalobca vo vyjadrení zo dňa 23.10.2019 vo vzťahu k žalobe doručenej Okresnému súdu Trebišov dňa 30.08.2013 rozšíril o určenie, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu k Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov trval do 18.05.2011, v súlade s platnými právnymi predpismi a doteraz právoplatne skončenými konaniami. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov súčasne poukázal na novelu zákona č. 310/2014 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2015, ktorým sa dopĺňa zákon č. 453/2003 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle § 12 Prechodného ustanovenia účinného od 1. januára 2015 zákona č. 453/2003 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, "práva a povinnosti vyplývajúce zo štátnozamestnaneckých vzťahov, z pracovnoprávných vzťahov a z iných právnych vzťahov štátnych zamestnancov a zamestnancov úradov prechádzajú na ústredie." Z uvedeného dôvodu, v zmysle platných právnych predpisov Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov navrhol, aby na strane žalovaného vystupovalo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, 812 67 Bratislava.

7. Žalobca v reakcii zo dňa 02.01.2020 označil tvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov v jeho vyjadrení zo dňa 12.11.2019, za účelové, zmätočné a klamlivé. Najvyšší súd v rozsudku zo dňa 31.08.2010, sp. zn. 4Sžo/16/2010 jasne uviedol: „Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že je relevantná námietka žalobcu a jeho štátnozamestnanecký pomer nemohol zaniknúť zo zákona k 31.03.2005 z dôvodu uplynutia doby dočasnej štátnej služby, po nevykonaní skúšky, pretože žalobca relevantným dokladom - zápisnicou o skúške v dočasnej štátnej službe z 11.02.2005 preukázal vykonanie skúšky. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov podľa žalobcu bez ďalšieho vychádzal zo zmeneného záveru skúšky v dočasnej štátnej službe a preto považoval za daný dôvod ukončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 43 ods. 1 písm. b) zákona. Inak by musel konštatovať, že u žalobcu vznikol dôvod na vymenovanie do stálej štátnej služby a preto štátnozamestnanecký pomer zaniknúť zo zákona nemohol. Potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru nebolo podľa názoru odvolacieho súdu založené na preukázateľnom splnení materiálnych podmienok vyžadovaných zákonom, keďže nebolo vyvrátené, že dočasná štátna služba žalobcu skončila úspešným zložením skúšky, na základe ktorej mohol vzniknúť nárok na vymenovanie do stálej štátnej služby“. „Pokiaľ ide o vecné námietky žalovaného týkajúce sa tvrdenia, že svojim rozhodnutím zo dňa 23.03.2005 len napravil nezákonné rozhodnutie zo dňa 11.02.2005 kde nemohol skončiť štátnozamestnanecký pomer dňom neúspešného vykonania skúšky, ale až uplynutím doby na ktorú bola dočasná stála služba dohodnutá, a že ide len o „akýsi zápočet rokov“, s týmto sa odvolací súd nemohol stotožniť“. Preto pokiaľ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov ďalej vo svojom vyjadrení tvrdí, že sa štátnozamestnanecký pomer žalobcu skončil zo zákona, uplynutím dočasnej štátnej služby, je toto jeho vyjadrenie podľa vyjadrenia žalobcu v rozpore s právnym názorom NS SR a je zrejme, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov rozhodne nepostupoval v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6S/18/2009 v spojení s rozsudkom NS SR, sp. zn. 4Sžo/16/2010. Obrana Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov podľa žalobcu spočíva iba v tom, že sa odvoláva na rozhodnutie zo dňa 23.04.2013 pod č. AA/2013/23580, ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia zo dňa 11.02.2005 (rozhodnutím zo dňa 11.02.2005 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov ukončil štátnozamestnanecký pomer žalobcu z dôvodu nevykonania skúšky). Nie je pritom zrejme, akým spôsobom má rozhodnutie zo dňa 23.04.2013 zakladať dôvod na zastavenie konania alebo zamietnutie žaloby. Samotné rozhodnutie zo dňa 23.04.2013 len zrušilo pôvodné rozhodnutie zo dňa 11.02.2005, pričom v jeho odôvodnení síce správny orgán opätovne v rozpore s vyššie citovanými rozhodnutiami KS v KE ako aj NS SR uviedol, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu sa končí zo zákona uplynutím dočasnej štátnej služby podľa ust. § 43 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z., avšak odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu nie je pre súd žiadnym spôsobom záväzná. Preto takéto rozhodnutie v žiadnom prípade ani nemôže byť podkladom pre zastavenie konania alebo zamietnutie podanej žaloby. Žalobca má za to, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov vydaním tohto písomného potvrdenia preukázateľne konal v rozpore s vyššie citovanými rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach ako aj NS SR, ktoré boli preňho záväzná. Žalobca nepovažuje za pravdivé ani tvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, že rozhodnutia KS v KE ako aj NS SR vychádzali z iných skutkových a právnych skutočností. Napadnuté potvrdenie zo dňa 03.07.2013 vychádza zo skutkového a právneho základu ku dňu 11.02.2005, kedy sa žalobca podrobil kvalifikačnej skúške, pričom táto otázka bola jednoznačne ustálená NS SR v rozhodnutí zo dňa 31.08.2010 sp. zn. 4Sžo/16/2010, ktoré však Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov naďalej odmieta rešpektovať. Žalobca preto považuje konanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov

za tendenčné s cieľom poškodiť jeho práva, ktoré trvá už veľmi dlhú dobu. Žalobca taktiež s odvolaním sa na súlad s ust. § 12 zákona č. 310/2014 Z. z. navrhol, aby v zmysle § 80 CSP, do konania namiesto Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov vstúpilo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny.

8. Vo vyjadrení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov datovanom ku dňu 05.02.2020 tento opätovne poukázal na skutočnosť, že Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. TV2/BOPZ/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013, ako výsledok doplneného konania (Záznam z rokovania Osobitnej poradnej komisie zriadenej príkazom riaditeľky ÚPSVaR Trebišov č. 3/2012 zo dňa 12.03.2012 konanej dňa 15.03.2012 a 03.05.2012) bolo vydané v zmysle zákona o štátnej službe (účinného v čase rozhodných skutočností) z dôvodu uplynutia dočasnej štátnej služby. Nevykonanie kvalifikačnej skúšky žalobcom vyplýva zo samotných prejavov vôle jednotlivých členov skúšobnej komisie a z uvedeného dôvodu zápisnica, ktorou disponuje žalobca (ktorou mal vyhovieť kvalifikačnej skúške) podľa názoru žalovaného nespĺňa právne náležitosti právneho úkonu podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Napriek tomu, že žalobca opakovane poukazuje len na tie časti rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach (spis. zn. 6S/18/2019) v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR (spis. zn. 4Sžo/16/2010), ktoré on považuje za relevantné žalovaný uvádza, že súdnemu konaniu Okresného súdu Trebišov spis. zn. 13Cpr/2/2013 do dnešného dňa nepredchádzalo žiadne odvolacie a ani dovolacie rozhodnutie súdu.

9. Listom zo dňa 05.05.2020 sa k žalobe vyjadril žalovaný, ktorého vstup do konania, pripustil Okresný súd Trebišov uznesením zo dňa 19.02.2020. Žalovaný vo vyjadrení opísal chronológiu správnych súdnych konaní vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov č.: AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013, ktoré žalobca taktiež napadol správnou žalobou a dôvodil, že súdne konania vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013 boli právoplatne skončené a žalované rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné. Existencia právoplatného rozhodnutia v spornej veci bráni novému konaniu a novému rozhodnutiu v tej istej veci, ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými účastníkmi konania - skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona dňom 31.03.2005. Žalovaný zároveň vyjadril presvedčenie, že konať vo veci nebol a nie je príslušný Okresný súd Trebišov, ale príslušný na konanie v čase podania žaloby bol Krajský súd Košice. Podľa názoru žalovaného, žalobca nevyužil možnosť podať opravný prostriedok podľa zák. č. 312/2001 Z. z. aj keď považoval „Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013 za rozhodnutie podľa zák. č. 312/2001 Z. z. Súčasťou vyjadrenia je aj citácia ust. § 131 zák. č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov a tiež ust. § 144 ods. 1 zák. č. 312/2001 Z. z. Žalovaný na základe prednesených dôvodov žiadal zastavenie konania pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP), prípadne, ak bude súd vo veci konať, neuznanie nároku žalobcu v celom rozsahu a zamietnutie jeho žaloby.

10. V ďalšom stanovisku žalobcu zo dňa 09.06.2020, tento označil za mylné a nemajúce oporu v zákone tvrdenia žalovaného, podľa ktorých už o nároku žalobcu bolo právoplatne rozhodnuté a preto je na mieste konanie v danej veci zastaviť pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Žalobca je toho názoru, že žalovaný opomína podstatu prejednávanej veci, kedy právoplatné a vykonateľné rozhodnutie č. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013 rozhodne nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko nie je daná totožnosť uplatneného nároku a zároveň, predmetné rozhodnutie: a) len zrušilo rozhodnutie vedúceho služobného Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Trebišove o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 11.02.2005 z dôvodu nezákonnosti porušenia § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúcom v prekročení právomoci vedúceho služobného Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Trebišove a samo o sebe neobsahovalo iný výrok, b) odôvodnenie rozhodnutia, na ktoré žalovaný poukazuje nie je, a ani nemôže byť pre súd žiadnym spôsobom záväzná. Žalobca zopakoval, že znenie písomného potvrdenia, ktoré má charakter rozhodnutia, kde opakovane, ako dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru sa uvádza jeho neuspenie v kvalifikačnej skúške, je v príkrom rozpore s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6S/18/2009 a tiež rozsudkom NS SR zo dňa 31.08.2010, sp. zn. 4Sžo/16/2010. Podľa žalobcu tak žalovaný v konečnom dôsledku nerešpektoval súdne authority, opakovane rozhodol v rozpore so záväzným rozhodnutím súdu a preto napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nemôže, požívať právnu ochranu.

11. K predchádzajúcemu podaniu žalobcu zaujal stanovisko žalovaný v liste zo dňa 03.07.2020, kde zotrval na svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 05.05.2020 a súčasne tiež poukázal na právne závery Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn.: III. ÚS 485/2015-36 zo dňa 8. decembra 2015. Žalovaný tiež poukázal na znenie ust. § 131 zákona č. 400/2009 Z. z., podľa ktorého v konaní vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru začatom pred 1. novembrom 2009 sa postupuje podľa predpisov platných do 31. októbra 2009 a dôvodil, že vychádzajúc z citovaného ustanovenia, neskončené správne konania vedené ešte podľa zákona o štátnej službe podľa predpisov platných do 31. októbra 2009 je potrebné aj po nadobudnutí zákona č. 400/2009 Z. z. chápať ako jeden celok. K tomu istému podaniu žalobcu zo dňa 09.06.2020 sa vyjadril aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov a tento uviedol, že žalobca sa domáha rovnakého nároku alebo stavu (neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru), ktorý vychádza z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (vykonanie, resp. nevykonanie kvalifikačnej skúšky) medzi totožnými účastníkmi konania. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov opätovne poukazuje na skutočnosť, že nekonal v rozpore s rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach (spis. zn. 6S/18/2019) v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR (spis. zn. 4Sžo/16/2010), pretože vo veci znova konal a na podklade doplneného konania v súlade s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím odvolacieho orgánu (č. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013 - Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny) a v súlade so zákonom o štátnej službe (účinného v čase rozhodných skutočností) vydal Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013 z dôvodu uplynutia dočasnej štátnej služby. Zo stanovisk žalobcu nie je podľa mienky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov zrejme z akých zákonných dôvodov (okrem žalobcom uvádzaného rozporu s rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach, spis. zn. 6S/18/2009 a Najvyššieho súdu SR, spis. zn. 4Sžo/16/2010 - čo sa nezakladá na pravde) je Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013 v rozpore so zákonom o štátnej službe (účinného v čase rozhodných skutočností), resp. iným právnym predpisom, ktoré by odôvodňovalo jeho neplatnosť.

12. Z vyjadrenia žalobcu datovaného ku dňu 07.08.2020 vyplýva jeho tvrdenie, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 03.02.2016 ako aj uznesenie NS SR zo dňa 25.06.2016 sa týkalo preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 23.04.2013 č. AA/2013/23580, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu vedúceho služobného Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Trebišove o skončení štátnozamestnaneckého pomeru dňom 11.02.2005 (bez čísla a dátumu) tak, že toto rozhodnutie zo dňa 11.02.2005 bolo zrušené z dôvodu nezákonnosti a porušenia ust. § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúcom v prekročení právomocí vedúceho služobného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove, ktorý vydal uvedené rozhodnutie v rozpore s § 43 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe. Žalobca dôvodí, že predmetom tohto konania je neplatnosť písomného potvrdenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 03.07.2013, pod č. TV2/BOPZ/OSB/2013/232 a určenie, že pracovný pomer trval do 18.05.2011 a preto v prejednávanej veci nie je zachovaná ani totožnosť skutku ani totožnosť subjektov a preto sa rozhodne nemôže jednať o prekážku res iudicata. Preto ak podľa žalobcu žalovaný podčiarkol, že nekonal v rozpore s citovanými rozhodnutiami súdu, pretože: "vo veci znova konal", je táto skutočnosť irelevantná, keď opäť vyslovil, že s ním končí pracovný pomer z dôvodov, ktoré oba sudy označili za nezákonné. Žalobca pokračuje a tvrdí, že ak bolo jednoznačne preukázané, že zložil kvalifikačnú skúšku a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov s ním napriek tomu ukončil pracovný pomer z dôvodu jej neabsolvovania, nemohol konať v súlade so zákonom. Ide o úplne logický úsudok, ktorý ale zrejme žalovaný podľa žalobcu úmyselne prehlíada.

13. Uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 30.09.2020, č. k. 13Cpr/2/2013 bola vec postúpená Krajskému súdu v Košiciach, ako správne mu súdu, príslušnému vo veci konať.

14. Aj napriek skutočnosti, že autorom správnu žalobou preskúmaného písomného potvrdenia č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013 je Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, v súlade so znením ust. § 12 ods. 1 zákona č. 453/2003 Z. z. (o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov), správny súd ako so žalovaným konal s Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, na ktoré s účinnosťou od 01.01.2015 prešli práva a povinnosti vyplývajúce zo štátnozamestnaneckých vzťahov, z pracovnoprávných vzťahov a z iných právnych vzťahov štátnych zamestnancov a zamestnancov úradov.

15. S účinnosťou od 01.06.2023 je v zmysle znenia ust. § 10 a § 13 Správneho súdneho poriadku, na konanie a rozhodnutie o správnej žalobe príslušný Správny súd v Košiciach, ktorý zároveň v tento deň (01.06.2023) začal svoju činnosť. Ku dňu 01.06.2023 došlo k prechodu výkonu súdnictva z krajských súdov na správne sudy (okrem iných z Krajského súdu v Košiciach na Správny súd v Košiciach) vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, vrátane prerokúvanej veci.

16. Vzhľadom na existenciu ust. § 493e Správneho súdneho poriadku, procesný postup správneho súdu v tomto konaní sa musí riadiť ustanoveniami Správneho súdneho poriadku v jeho znení účinnom do 30. júna 2023.

17. Sudca Správneho súdu v Košiciach, v konaní o správnej žalobe v sociálnej veci (ust. § 23 ods. 2, písm. b/, § 199 až § 205 Správneho súdneho poriadku) preskúmal písomné potvrdenie vydané Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Trebišov dňa 03.07.2013 (o skončení štátnozamestnaneckého pomeru), ktorého preskúmanie je predmetom žalobného návrhu, podrobne sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, a to tak v právnych medziach vznesených žalobných námietok, ako aj procesným postupom podľa ust. § 134 ods. 2, písm. d/ a ust. § 199 ods. 3 a § 202 ods. 2, veta prvá Správneho súdneho poriadku (skutočnosť, že správny súd nie je pri svojom rozhodovaní v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach viazaný žalobnými bodmi, v sebe súčasne subsumuje aj absenciu viazanosti žalobným návrhom) a dospel k záveru o dôvodnosti správnej žaloby a potrebe zrušenia ňou napadnutého písomného potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013 z dôvodu zistenia skutkového stavu v rozsahu nedostatočnom na riadne posúdenie veci (ust. § 191 ods. 1, písm. e/ Správneho súdneho poriadku).

18. Vzhľadom na prejavy vôle účastníkov správneho súdneho konania prejednať vec bez nariadenia pojednávania, správny súd túto vôľu rešpektoval a postupom podľa ust. § 107 ods. 2 Správneho súdneho poriadku vo veci rozhodol bez toho, aby pojednávanie nariadil. Správny súd zároveň v zmysle ust. § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v zákonnej lehote oznámil na svojej úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke, že rozsudok v tejto veci bude verejne vyhlásený dňa 07.08.2023 o 12.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. 201 na 2. poschodí budovy Krajského súdu v Košiciach. Keďže boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 137 ods. 3, veta druhá Správneho súdneho poriadku, správny súd vyhlásil rozsudok dňa 07.08.2023 vyvesením jeho skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu.

19. Podľa ust. § 3 ods. 5, veta prvá Správneho poriadku, rozhodnutia správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

20. Podľa ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

21. Podľa ust. § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

22. Podľa ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

23. Podľa ust. § 43 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. (o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov), písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona obsahuje údaj o dni, ktorým sa štátnozamestnanecký pomer skončil, a o dôvode skončenia. Písomné potvrdenie vydá vedúci úradu.

24. Podľa ust. § 154 ods. 2, veta druhá a tretia zákona č. 312/2001 Z. z. (o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov), v dočasnej štátnej službe štátny zamestnanec absolvuje odborné vzdelávanie, ktorého účelom bude doplnenie požadovaných vedomostí a schopností v príslušnom

odbore štátnej služby. Podmienkou na vymenovanie štátneho zamestnanca do stálej štátnej služby je absolvovanie tohto odborného vzdelávania skončeného skúškou pred komisiou.

25. Podľa ust. § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa ust. § 5 ods. 10 Správneho súdneho poriadku, orgány verejnej správy sú rozhodnutiami správnych súdov v konkrétnej veci viazané.

27. Podľa ust. 191 ods. 6, veta prvá Správneho súdneho poriadku, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný.

28. Medzi účastníkmi správneho súdneho konania bolo sporné, či boli splnené materiálne podmienky na ukončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom v dočasnej štátnej službe, spočívajúce v nevykonaní (kvalifikačnej) skúšky počas dočasnej štátnej služby a jej následného uplynutia.

29. Z obsahu administratívneho spisu, ktorý v preskúmvanej veci predložil správne mu súdu žalovaný vyplýva, že dňa 31.03.2005 pod č. OsÚ-R/2005/003492 vydal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov žalobcovi potvrdenie, že v ten istý deň sa končí jeho štátnozamestnanecký pomer, ktorý vykonával v dočasnej štátnej službe. Z odôvodnenia tohto písomného potvrdenia vyplýva cit.: „Dňa 11.02.2005 ste sa zúčastnili skúšky v dočasnej štátnej službe na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote. Na základe zápisnice zo skúšky v dočasnej štátnej službe vyhlásenie uznesenia komisie znie nevyhovelo, teda skúške v dočasnej štátnej službe ste na základe uznesenia skúšobnej komisie nevyhoveli. Týmto Váš štátnozamestnanecký pomer končí dňa 31.03.2005 uplynutím dočasnej štátnej služby.“

30. Uvedené písomné potvrdenie napadol žalobca správnu žalobou, o ktorej Krajský súd v Košiciach rozhodol dňa 17.06.2010 rozsudkom (č. k. 6S/18/2009-213) tak, že písomné potvrdenie zrušil a vec vrátil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov na ďalšie konanie.

31. Po odvolaní sa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, vo veci konal Najvyšší súd Slovenskej republiky a ten rozsudkom zo dňa 31.08.2010, sp. zn. 4Sžo/16/2010 rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.06.2010, č. k. 6S/18/2009-213 potvrdil.

32. Dňa 03.07.2013 vydal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov pod č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 žalobcovi písomné potvrdenie, že dňom skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru je deň 31.03.2005. Z odôvodnenia uvedeného písomného potvrdenia vyplýva, že cit.: „Potvrdenie sa vydáva v zmysle zákona o štátnej službe, z dôvodu uplynutia dočasnej štátnej služby, ktorá trvala do 31.03.2005 v nadväznosti na nevykonanie kvalifikačnej skúšky, ktorá sa konala 11.02.2005 a objektívnej nemožnosti zaradenia do stálej štátnej služby. Na základe vyššie uvedeného váš štátnozamestnanecký pomer skončil zo zákona v zmysle ust. § 43 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe.“

33. Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu uplynutím doby jeho dočasnej štátnej služby s odôvodnením, že tento v priebehu trvania dočasnej štátnej služby nevykonával kvalifikačnú skúšku, je individuálnym správnym aktom, obsah ktorého zasahuje do sféry žalobcových subjektívnych práv a ako také je preto spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu. Správny súd zároveň konštatuje, že neobstojí tvrdenie žalovaného, že žalobca aj napriek tomu, že považoval „Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru TV2/BOZP/OSB/2013/232 zo dňa 03.07.2013 za rozhodnutie, nevyužil možnosť podať proti nemu opravný prostriedok podľa zák. č. 312/2001 Z. z.“, nakoľko žalobca o možnosti takéhoto procesného postupu nebol zo strany orgánu

verejnej správy, ktorý predmetné potvrdenie vydal, vhodným spôsobom poučený a ani teraz žalovaný správne súdu dostatočne neobjasnil z čoho usudzuje, že bol taký postup prípustný.

34. Ako už správny súd vyššie uviedol, rozsudkami Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.06.2010, č. k. 6S/18/2009-213 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.08.2010, sp. zn. 4Sžo/16/2010 bolo zrušené písomné potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov zo dňa 31.03.2005 pod č. OsÚ-R/2005/003492, o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu ku dňu 31.03.2005 a vec bola vrátená Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov na ďalšie konanie. Dňa 03.07.2013 opätovne vydal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov pod č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu ku dňu 31.03.2005. Pri posúdení obsahu obidvoch týchto potvrdení je možno dospieť k jednoznačnému záveru, že dôvody skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu sú v nich definované rovnako a spočívajú v uplynutí dočasnej štátnej služby, ktorú žalobca vykonával, kedy v jej priebehu tento nevykonal kvalifikačnú skúšku.

35. Keďže posúdením splnenia materiálnych predpokladov k vydaniu písomného potvrdenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, na základe existencie dvoch zápisníc o konaní skúšky v dočasnej štátnej službe sa už zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie uvedenom rozsudku zo dňa 31.08.2010, sp. zn. 4Sžo/16/2010, správny súd z jeho odôvodnenia vyberá: „.....odvolací súd dospel k záveru, že je relevantná námietka žalobcu, že jeho štátnozamestnanecký pomer nemohol zaniknúť zo zákona k 31.03.2005 z dôvodu uplynutia doby dočasnej štátnej služby, po nevykonaní skúšky, pretože žalobca relevantným dokladom - zápisnicou o skúške v dočasnej štátnej službe z 11.02.2005 preukázal vykonanie skúšky. Vyhlásenie tohto výsledku skúšky potvrdzujú výsledky dokazovania (vrátane dokazovania vykonaného pred okresným súdom v konaní 9C/81/2005 v Trebišove). Žalovaný napokon sám uviedol skutočnosti svedčiace o dodatočnej zmene výsledku skúšky, pre ktoré však neuviedol žiadny zákonný podklad a zákonom upravený a dodržaný postup. Žalovaný bez ďalšieho vychádzal zo zmeneného záveru skúšky v dočasnej štátnej službe a preto považoval za daný dôvod ukončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 43 ods. 1 písm. b) zákona. Inak by musel konštatovať, že u žalobcu vznikol dôvod na vymenovanie do stálej štátnej služby a preto štátnozamestnanecký pomer zaniknúť zo zákona nemohol. Potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru nebolo podľa názoru odvolacieho súdu založené na preukázateľnom splnení materiálnych podmienok vyžadovaných zákonom, keďže nebolo vyvrátené, že dočasná štátna služba žalobcu skončila úspešným zložením skúšky, na základe ktorej mohol vzniknúť nárok na vymenovanie do stálej štátnej služby“. Na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza: „.....správny orgán pochybil predovšetkým v tom, že dňa 11.02.2005 vyhotovil dve zápisnice zo skúšky v dočasnej štátnej službe s odlišným obsahom, resp. záverom o výsledku skúšky a vychádzajúc z upravenej zápisnice o výsledku skúšky rozhodol bez toho, aby preukázal legitimitu upravenej zápisnice“. Ak orgán verejnej správy vydávajúci písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, po vrátení veci správnymi súdmi na ďalšie konanie konštatoval, že po následnom preskúmaní spisového materiálu týkajúceho sa kvalifikačnej skúšky zo dňa 11.02.2005 bolo zrejmé, že žalobca skúške nevyhovel, dôvodiac pri tom tým, že dodatočne vyšli najavo podstatné skutočnosti majúce vplyv na výsledok skúšky, čo viedlo k vyhotoveniu druhej zápisnice s výsledkom skúšky pre žalobcu negatívnym, správny súd z obsahu predloženého administratívneho spisu takéto „podstatné skutočnosti“ nezistil, pričom ani z vyjadrení orgánu verejnej správy vydávajúceho písomné potvrdenie nemožno spoľahlivo definovať, ktoré to sú. Ak v zázname z rokovania Osobitnej poradnej komisie konaného na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov dňa 12.03.2012 je uvedené z čoho orgán verejnej správy pri formulovaní záveru o potrebe akceptovania zápisnice, na základe ktorej žalobca skúške v dočasnej štátnej službe nevyhovel vychádzal (spisová dokumentácia z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, zápisnica z pojednávania 9C/81/05, zápisnice o výsledku kvalifikačnej skúšky, služobný predpis 4/2004, list predsedu skúšobnej komisie - mail zo dňa 11.02.2005), správny súd pripomína, že obsah uvedených listín bol známy už v čase rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý ich vyhodnotil a výsledky tohto vyhodnotenia poňal do odôvodnenia svojho rozsudku vo veci sp. zn. 4Sžo/16/2010 so záverom, že podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky „nebol pre postup žalovaného podľa upraveného výsledku skúšky riadnym procesným postupom (dokazovaním v správnom konaní) preukázaný žiadny dôvod, pričom najmä žalovaný mal dbať o to, aby svoje rozhodnutie založil na nespochybniteľnom výsledku skúšky.“ Orgánom verejnej správy ustálený skutkový stav tak podľa mienky správneho súdu ostal aj po jeho ďalšom procesnom postupe na rovnakej úrovni, ako v čase kedy ho vyhodnocovali správne súdy vo veci preskúmania písomného potvrdenia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru

žalobcu zo dňa 31.03.2005 pod č. OsÚ-R/2005/003492. Vydaniu druhej zápisnice, podľa ktorej žalobca skúške v dočasnej štátnej službe nevyhovel tak nepredchádzalo zistenie skutkového stavu v takom rozsahu, ktorý by bolo možné bez pochybností považovať za vierohodný, opodstatňujúci jej legitimitu. Za takto opísaného stavu kedy existujú dve zápisnice o vykonaní skúšky v dočasnej štátnej službe, pričom podľa prvej z nich žalobca skúšku úspešne vykonal a podľa druhej naopak úspešný nebol, nemožno zápisnicu s výsledkom negatívnym pre žalobcu považovať za relevantnú, tak ako je o tom presvedčený orgán verejnej správy, zakladajúcu zákonný dôvod na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu nevykonaním skúšky v dočasnej štátnej službe a jej následným uplynutím. Správny súd zároveň poukazuje na znenie cit. ust. § 154 ods. 2, veta druhá a tretia zákona č. 312/2001 Z. z., z ktorého je zrejmé, že úspešné vykonanie skúšky zamestnanca v dočasnej štátnej službe, ktorý sa predtým podrobil odbornému vzdelávaniu je podmienkou na jeho vymenovanie do stálej štátnej služby.

36. Neobstojí tiež tvrdenie orgánu verejnej správy o prekážke preskúmania veci spočívajúcej v res judicata, odvolávajúc sa pri tom na správny súdmi právoplatne zastavené konanie o správnej žalobe žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013, nakoľko toto rozhodnutie bolo procesného charakteru, kedy žalovaný jeho výrokom zrušil rozhodnutie vedúceho služobného úradu - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove zo dňa 11.02.2005 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Skutočnosť, že žalovaný do odôvodnenia tohto rozhodnutia poňal aj svoje vysvetlenie týkajúce sa okolností, za ktorých podľa jeho názoru žalobca neuspel pri kvalifikačnej skúške, nemôže pre toto správne súdne konanie predstavovať prekážku rozhodnutej veci. Navyše správne súdy, ktoré konanie o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2013/23580 zo dňa 23.04.2013 zastavili, urobili tak z procesných dôvodov (zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby), pričom dôvodmi rozhodnutia sa vôbec nezaoberali.

37. Vzhľadom k predneseným záverom správny súd postupom podľa ust. § 191 ods. 1, písm. e/ Správneho súdneho poriadku písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, ktoré vydal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov pod č. TV2/BOZP/OSB/2013/232 zrušil a vec postupom podľa ust. § 191 ods. 4 Správneho súdneho poriadku vrátil žalovanému (vyššie spomenuté právne nástupníctvo) na ďalšie konanie.

38. V ďalšom konaní bude povinnosťou orgánu verejnej správy opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, oboznámiť sa pri tom s právnym názorom správneho súdu a jeho obsah preniesť do svojho ďalšieho postupu.

39. Vo vzťahu k otázke ďalšieho trvania štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu správny súd poukazuje na jasne vymedzenú právomoc správneho súdu poskytovať ochranu subjektívnym právam patriacim fyzickým a právnickým osobám a ich právom chráneným subjektívnym záujmom, ktoré môžu byť rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy porušené alebo priamo dotknuté, kedy úlohou správneho súdu v tomto prípade nie je suplovať právomoc (nahrádzať činnosť) orgánov verejnej správy. Riešenie otázok súvisiacich so vznikom, zmenou, prípade zánikom štátnozamestnaneckého pomeru preto do predmetu rozhodovania správnych súdov nemožno zahrnúť a toto je vecou právomoci príslušného služobného úradu.

40. Vo veci náhrady trov správneho súdneho konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, keďže žalobca mal vo veci úspech.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať na Správny súd v Košiciach v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého

rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods.1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že: a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.